

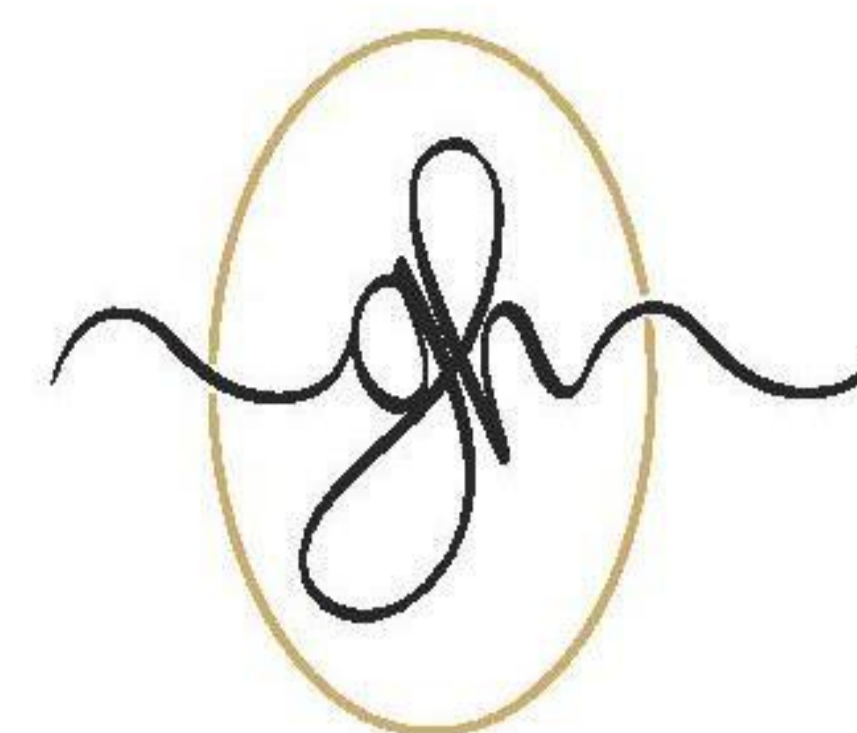
PROGRAM

D. Šostakovič (1906–1975):
Klavirski trio št. 1 v c-molu, op. 8

F. Schubert (1797–1828):
Klavirski trio v B-duru, D. 898
Allegro moderato
Andante un poco mosso
Scherzo: Allegro
Rondo: Allegro vivace

•••

A. Dvořák (1841–1904):
Klavirski kvintet v A-duru, op. 81
Allegro ma non troppo
Dumka: Andante con moto
Scherzo (Furiant): Molto vivce – Trio: poco tranquillo
Finale: Allegro

GRAJSKE
HARMONIJE

Sezona VI/II

KLAVIRSKI TRIO FAGANEL
Z GOSTOMA

Žiga Faganel, violina
Alja Mandič, violončelo
Mariko Sudo, klavir

Gosta:

Oliver Dizdarevič Škrabar, violina
Aleksandar Milošev, viola

četrtek, 22. februar 2018, ob 20. uri
Grad Kromberk

Goriški muzej

Soorganizator:

Kulturni dom Nova Gorica
Bevkov trg 4
5000 Nova Gorica

T: 05 335 40 16
E: blagajna@kulturnidom-ng.si
W: www.kulturnidom-ng.si

 KULTURNI DOM
NOVA GORICA

 Glasba

 Galerija

 Film

Da je ljubezen lahko močan vir navdiha, dokazuje ravno Klavirski trio št. 1 v c-molu, op. 8, ki ga je **Dmitrij Šostakovič** napisal pri svojih sedemnajstih letih, ko je s sestro letoval na Krimskem polotoku in se seznanil s Tatyano Glivenko. Mladi skladatelj se je zaljubil vanjo. Romantična čustva do nje je gojil skorajda deset let. Z njo si je dopisoval tudi po njeni poroki in rojstvu otroka, vse do svoje poroke z mlado Nino Varzar. V trinajst minut trajajočem enostavnem klavirskem triu še ni zaslediti modernističnih teženj, značilnih za Šostakovičev slog. Prav nasprotno je ta skladba po značaju romantična in je v slogovnem smislu najbolj romantično od vseh del v opusu Šostakoviča. Njegova žgoča ljubezenska čustva se zrcalijo v skladbi, ki je himna duhovni in zemeljski ljubezni.

Upoštevač, da je prvi klavirski trio Dmitrij Šostakovič napisal po oblikovnih in estetskih normativih romantičnega obdobja, predstavlja smiselno nadaljevanje programa Klavirski trio v B-duru, D. 898, **Franza Schuberta**. Tudi ta skladba je delo mladega človeka. Schubert ga je napisal pri tridesetih letih, na vrhuncu svoje življenjske in ustvarjalne moči (leto zatem je umrl). Franz Schubert je bil znan po skromnosti. Talenta ni želel razkazovati in tako je pisal predvsem glasbo, ki so jo lahko izvajali na dvorih in domovih prijateljev. Samo enkrat je naredil izjemo in dovolil izvedbo svojih del na javnem koncertu, marca leta 1828. Za ta namen je ustvaril omenjeni klavirski trio, ki je predstavljal osrednje delo, vrhunec dogodka. Sijajni skladbi, kljub 40 minutam dolžine, niti za trenutek ne zmanjka navdiha. Schubert je bil eden najbolj rapsodičnih skladateljev in ozko strukturiranje se je le poredkoma prikradlo v njegovo komponiranje. Tudi tukaj se je poigral s kompozicijsko-oblikovnimi konvencijami in ustvaril globoko očarljivo skladbo, ne da bi pri tem zapadel v ceneno nostalgčnost ali kič. Celotna skladba odraža pozitivnost in plemenitost.

Klavirski kvintet ima v življenju **Antonina Dvořáka** posebno mesto. To je bila prva resna skladba, ki jo je napisal, ko se je odločil, da bo svoje poklicno življenje posvetil komponiranju. Usoda prvega klavirskega kvinteta, izdanega posthumno kot op. 5, je bila nesrečna. Skladatelj ga je namreč zažgal po prvi izvedbi, vendar mu je venomer prihajal v misli. Dobil je kopijo od glasbenika, ki ga je prvič izvedel, in ga toliko časa redigiral, dokler ni povsem obupal nad njim. Vendar pa se je to zagrizeno delo obrestovalo. Skladatelj je napisal nov klavirski kvintet in ustvaril je tistega v A-duru, op. 81. Do takrat se je toliko izuril v pisanju za to zasedbo, da je ustvaril eno najpomembnejših del zanj. Melodično igriv 40 minut dolg kvintet predstavlja vzor spretne uravnoveženosti glasbil klavirskega kvinteta. Kljub dolžini je zasnovan s sijajno dramatično logiko. Združuje vse odlike Dvořákovih glasbe tako na tehničnem kot emotivnem področju. Prepustil se je nacionalističnim čustvom in dodal folklorne elemente. Drugi stavek, dumka, je stara slovanska ljudska žalostinka, ki izhaja iz Ukrajine, tretji stavek, furiant, je živahen ljudski ples iz Bohemije. V četrtem stavku je prisotna aluzija na fugo in ob koncu zaslišimo tudi radosten cerkveni koral.

■ ■ ■

Žiga Faganel je violino začel študirati v Ljubljani, diplomiral pa je v razredu Alice Schoenfeld na glasbeni šoli Thornton Južnokaliifornijske univerze v Los Angelesu. Uspešen je bil na več tekmovanjih, tudi kot član Godalnega kvarteta Tetraktys. Izpopolnjeval se je v Avstriji pri Rainerju Kūchlu in Petru Götzlu. Bil je koncertni mojster slovenskih in mednarodnih mladinskih orkestrrov. Ob recitalih in sodelovanjih v raznih orkestrih se posveča komorni glasbi. Pred časom je bil

zaposlen v orkestru SNG Opera in balet Ljubljana, sedaj pa je član Orkestra Slovenske filharmonije. Leta 2008 je s Tomažem Sevškom in Domnom Marinčičem posnel zgoščenko sonat Giuseppeja Tartinija. Dve leti je bil angažiran v Godalnem kvartetu Slovenske filharmonije. Kot komorni glasbenik in baročni violinist nastopa na festivalih doma in v tujini.

Alja Mandič je študirala na Akademiji za glasbo v Zagrebu pri Valterju Dešpalju. V ansamblu Cellomania je pridobila bogate izkušnje komornega muziciranja. Z njim je nastopala na mnogih festivalih s priznanimi violončelisti, kot so Miša Majski, Giovanni Sollima in Monika Leskovar. Kot študentka je prejela rektorjevo nagrado Univerze v Zagrebu za solistično izvedbo Schumannovega koncerta z Zagrebško filharmonijo. Kot solistka nastopa z ansambli, kot so Budapest Strings, Moscovia, Capellen Symphony Orchestra in Südwestdeutsches Kammerorchester. Izpopolnjevala se je na mojstrskih tečajih in sodelovala z mnogimi mednarodno uveljavljenimi umetniki. Redno nastopa doma in drugod po Evropi, pa tudi v Izraelu, Rusiji, Kanadi, ZDA in na Japonskem. Od letošnje sezone je zaposlena v orkestru Zagrebške filharmonije.

Večkrat nagrajena pianistka **Mariko Sudo** prihaja iz nemško-japonske družine. Študij je začela kot učenka Leontine Margulis v Kölnu in na Akademiji Antona Rubinsteina v Düsseldorfu. Umetniško diplomo je opravila v razredu Arnulfa von Arnima na Univerzi umetnosti Folkwang v Essnu. Magistrski študij je opravljala na Šoli za glasbo Jacobs v Bloomingtonu (Indiana, ZDA) pod mentorstvom Menahema Presslerja in ga zaključila leta 2013 v okviru Univerze v Indiani. Leta 2011 je debitirala v dvorani Carnegie v New Yorku in od takrat redno koncertira po ZDA in Evropi (Klavierfestival Ruhr, mednarodna poletna akademija v Salzburgu, Euriade, Muziek Biennale Niederrhein in Sarasota Music Festival Florida v ZDA) bodisi kot solistka bodisi z orkestri in z mnogimi uglednimi glasbenimi osebnostmi.

Aleksandar Milošev je solo violist Orkestra Slovenske filharmonije. Študiral je v rojstnem Zagrebu in je prejemnik številnih nagrad na uglednih mednarodnih tekmovanjih. Uspešno stopa po razgibani mednarodni poti solističnega in orkestrskega glasbenika in je ob rednem delovanju v Orkestru Slovenske filharmonije kot solo violist muziciral tudi z münchensko in londonsko filharmonijo. Do leta 2013 je bil zaposlen v orkestru Zagrebških solistov. Je soustanovitelj in dolgoletni član Godalnega kvarteta Tartini ter izredni profesor na Akademiji za glasbo v Zagrebu in stalni gostujoči profesor na konservatoriju Trinity Laban za glasbo in ples v Londonu. Milošev je prejel eno najvišjih slovenskih priznanj, Prešernovo nagrado.

Oliver Dizdarevič Škrabar je glasbeno izobrazbo začel v rodnem Beogradu. V srednji šoli se je izobraževal pri svetovno znanih profesorjih in violinistih, kot so Angelina Lebedinski, Sergej Kravčenko, Grigorij Žislin, Anton Kunakov, Ana Meljnik in Vardkes Bojadjian. Med letoma 1993 in 1998 je študiral pri Dejanu Mihailoviču na Fakulteti glasbene umetnosti v Beogradu. Od 1996 do 1999 je bil član godalnega orkestra St. George Strings, s katerim je posnel več zgoščenk in sodeloval na državnih in mednarodnih turnejah. Od leta 1999 živi v Ljubljani, kjer se je izpopolnjeval na mojstrskih tečajih pri Igorju Ozimu in Primožu Novšaku na podiplomskem študiju. Je član Komornega godalnega orkestra in Orkestra Slovenske filharmonije ter godalnega kvarteta Dissonance. Posveča se izvajanju in snemanju skladb sodobnih slovenskih in tujih skladateljev.

Metka Sulič